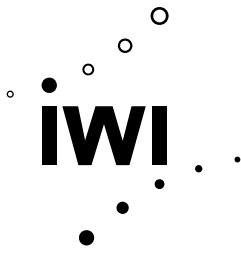

Het eerste jaar

Ondersteuning van burgers in het stelsel voor werk en inkomen

R 08/07, mei 2008
ISSN 1383-8733
ISBN 978-90-5079-210-3

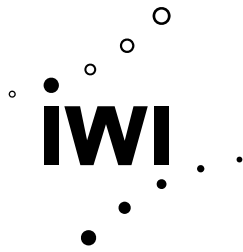

Voorwoord

In het jaarverslag 2006 constateert de Inspectie dat uitvoeringsinstanties en gemeenten weinig aandacht hebben voor een grote groep moeilijk bemiddelbaren. Uitvoeringsinstanties en gemeenten richten zich met name op zelfredzame uitkeringsgerechtigden die relatief dicht bij de arbeidsmarkt staan en vaak tot de instroom behoren. In 2006 heeft IWI besloten ook vanuit het perspectief van de werkzoekende burger naar de keten van werk en inkomen te kijken. Ervaringen van klanten zijn de belangrijkste bouwstenen om je organisatie te verbeteren en daarmee een middel om werk boven uitkering te realiseren. Deze insteek sluit in hoge mate aan bij het coalitieakkoord waarin is gesteld: 'Niet stelsels en systemen, maar mensen en hun mogelijkheden dienen centraal te staan in het denken van de overheid.'

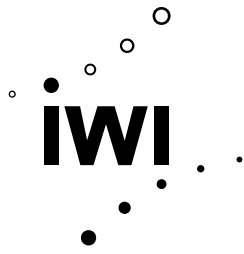
Welke feitelijke ervaringen heeft de werkzoekende burger met de keten van werk en inkomen; wat zijn achtergronden van deze ervaringen en welke gevolgen heeft dit voor het zoeken naar en het vinden van werk? De inspectie volgt sinds 2006 twee jaar lang een groep burgers die een uitkering heeft aangevraagd en op zoek is naar werk. Gedurende het onderzoek publiceert de inspectie regelmatig de resultaten van verschillende peilmomenten. Dit derde deelonderzoek biedt inzicht in hoe de begeleiding van burgers bij het zoeken naar werk is verlopen en wat het effect daarvan is in het eerste jaar nadat een uitkering is aangevraagd. We kijken naar de activiteiten van alle uitvoeringsorganisaties in de keten van werk en inkomen zoals die feitelijk worden waargenomen door burgers. Daarbij wordt speciaal gelet op de mate van ondersteuning door de uitvoeringsorganisaties aan kwetsbare groepen.

IWI constateert dat ondersteuning in de breedste zin van het woord leidt tot meer en intensiever zoeken door werkzoekenden. Op een door economische ontwikkeling en vergrijzing krapper wordende arbeidsmarkt is het ook van toenemend belang dat iedereen actief in de samenleving participeert. Het onderzoek laat zien dat kwetsbare groepen ook in de dienstverlening kwetsbaar zijn. Zo blijken burgers die niet zelf om ondersteuning vragen en/of een grote afstand tot de arbeidsmarkt hebben een moeilijke groep voor de uitvoering. Zij krijgen minder hulp. Als de dienstverlening niet aansluit bij de kansen en belemmeringen van mensen bestaat het risico dat zij blijvend werkloos worden. Met gerichte ondersteuning kan dit wellicht voorkomen worden.

Inhoud

1	Inleiding	7
1.1	Ondersteuning en zoekgedrag	8
1.2	Onderzoeksaanpak	9
2	Ondersteuning van WW'ers	11
2.1	Vooral in de eerste zes maanden	11
2.2	Kansrijkere cliënten eerder geholpen	12
2.3	Veel gesprekken, weinig training	14
2.4	Conclusie WW	14
3	Ondersteuning van WWB'ers	17
3.1	Vooral in de eerste zes maanden	17
3.2	Niet alle WWB'ers krijgen evenveel ondersteuning	18
3.3	Veel gesprekken, veel hulp bij niet-werkgerelateerde problemen, weinig training	19
3.4	Conclusie WWB	20
4	Innovatie en ontwikkeling in de aanpak van 'kwetsbare' groepen	23
5	Reacties organisaties	25
	Lijst van afkortingen	25
	Bijlage: Reactie UWV en CWI	27

1 Inleiding

Burgers die tijdelijk niet zelfstandig in hun inkomen kunnen voorzien, bijvoorbeeld door werkloosheid of ziekte, kunnen aanspraak maken op een uitkering. Zij krijgen daarbij te maken met een aantal organisaties die samenwerken in een keten van werk en inkomen. De keten streeft er naar de afhankelijkheid van een uitkering zo veel mogelijk te beperken door de burger zo snel mogelijk terug te leiden naar betaalde arbeid. Dit doel van de Wet Structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen (SUWI) is in wet- en regelgeving neergelegd en vertaald in taken en verantwoordelijkheden. De burger is zelf verantwoordelijk voor het zoeken en vinden van werk. Werkzoekende burgers hebben, bij het zo snel mogelijk re-integreren naar betaalde arbeid, recht op diensten en instrumenten die de organisaties ter beschikking stellen.

Het Centrum voor Werk en Inkomen (CWI) ondersteunt de zoekactiviteiten van de cliënten na hun eerste aanmelding en verzorgt de uitkeringsaanvraag als 'front office' voor de keten. Het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV) en de gemeentelijke sociale diensten zijn verantwoordelijk voor de juiste en tijdige verstrekking van de uitkering en de re-integratie van respectievelijk WW'ers (mensen met een werkloosheidsuitkering) en bijstandsgerechtigden. Tot op heden hanteert de keten bij het bieden van ondersteuning het principe van de sluitende aanpak. Dat houdt in dat gedurende het eerste jaar na de toekenning van de uitkering alle uitkeringsgerechtigden een aanbod van ondersteuning moeten krijgen.

UWV, CWI en de gemeenten zijn bezig met het ontwikkelen van geïntegreerde dienstverlening in lokale samenwerkingsverbanden, waardoor het tot stand komen van individueel maatwerk versterkt moet worden. Het doel van geïntegreerde dienstverlening is door meer en betere samenwerking en het gebruik maken van elkaars expertise, maatwerk op individuele basis tot stand te brengen.

In 2006 heeft de Inspectie Werk en Inkomen (IWI) besloten ook vanuit het perspectief van de werkzoekende burger naar de keten van werk en inkomen te kijken. Deze insteek sluit in hoge mate aan bij het coalitieakkoord waarin is gesteld: 'Niet stelsels en systemen, maar mensen en hun mogelijkheden dienen centraal te staan in het denken van de overheid.'¹ Het doel van dit perspectief is om inzicht te krijgen in hoe de werkzoekende burger de keten van werk en inkomen ervaart, wat de achtergronden daarvan zijn en welke gevolgen dit kan hebben voor het zoeken naar en het vinden van werk. De inspectie heeft daarom het perspectief van de burger centraal gesteld in haar onderzoeksprogramma van 2006 en 2007. Het onderzoek 'Volgonderzoek; de werkzoekende burger in de keten' is de basis van dit programma². In dit volgonderzoek wordt onderzocht hoe, volgens de burger, de keten van werk en inkomen voorziet in financiële ondersteuning en ondersteuning bij het zo snel mogelijk weer vinden van betaald werk.

---

¹ Coalitieakkoord 2007, p. 11.

² IWI Jaarplan 2006 en IWI Jaarplan 2007.

Onderzoeksvraag

Dit rapport behandelt het eerste jaar na de aanvraag van de uitkering. Het gaat specifiek om de burger wiens aanvraag door het CWI is doorgestuurd naar het UWV of de gemeentelijke sociale dienst. De uitkering is door deze organisaties ook toegekend.

In het Jaarverslag 2006 constateert de inspectie dat uitvoeringsorganisaties en gemeenten weinig aandacht hebben voor een grote groep moeilijk bemiddelbaren. De organisaties richten zich met name op zelfredzame uitkeringsgerechtigden die relatief dicht bij de arbeidsmarkt staan en vaak tot de instroom behoren. Dit derde deelonderzoek biedt inzicht in hoe de begeleiding van burgers bij het zoeken naar werk is verlopen en wat het effect daarvan is in het eerste jaar nadat een uitkering is aangevraagd. We hebben gekeken naar de activiteiten van alle organisaties in de keten van werk en inkomen door de ogen van de burger. Daarbij wordt speciaal gelet op de mate van ondersteuning door de organisaties aan de kwetsbare groepen. Dit leidt tot de volgende vraagstelling:

Wat voor hulp krijgen burgers in het eerste jaar na de aanvraag van de uitkering en wat zijn de effecten van deze hulp?

Deze vraag valt uiteen in de volgende deelvragen:

- 1 Wat voor hulp krijgen burgers in het eerste jaar na de instroom in de uitkering?
- 2 Welke burgers krijgen hulp en welke niet?
- 3 Wat zijn de effecten van hulp in het eerste jaar op het zoekgedrag?

1.1 Ondersteuning en zoekgedrag

In dit onderzoek heeft de inspectie gekeken naar de ondersteuning die CWI, UWV en gemeenten bieden aan werkzoekenden. Het succes van de ondersteuning is sterk afhankelijk van de persoon die de ondersteuning ontvangt. In dit onderzoek hebben we het verband kunnen onderzoeken tussen de vormen van ondersteuning die werkzoekenden hebben ontvangen en de mate waarin zij op zoek zijn gegaan naar werk.

Als werkzoekenden na een gesprek met CWI of een van de andere organisaties besluit om te gaan solliciteren of vaker te gaan solliciteren, wil dat nog niet zeggen dat zij ook sneller een baan vinden. Het is echter wel een positieve wijziging, waardoor de werkzoekende waarschijnlijk een grotere kans op een baan heeft.

Het onderzoek laat zien dat de ondersteuning positieve effecten heeft op het zoekgedrag (zie tabel 1). Uitkeringsgerechtigden gaan meer en/of intensiever zoeken als zij ondersteuning hebben gehad in de vorm van advies over vacatures zoeken, contacten over werk en hulp bij solliciteren.

Tabel 1
Effect van ondersteuning op zoekgedrag

	WW	WWB
Ondersteuning		
advies over vacatures zoeken	++	++
hulp bij opstarten eigen bedrijf	+	-
hulp bij solliciteren	+	+
re-integratietraject	++	
contacten over werk	++	++

++ positief effect op gaan zoeken, aantal uren zoeken en aantal sollicitaties

+ positief effect op één van de drie vormen van zoekgedrag

- negatief effect op één van de drie vormen van zoekgedrag

Bron: Cliëntenquete IWI

Bij de WW hebben ook het aanbieden van een re-integratietraject en hulp bij het opstarten van een eigen bedrijf een positief effect op het zoekgedrag. De WWB'ers (mensen met een uitkering op grond van de Wet werk en bijstand) die hulp bij het opstarten van een eigen bedrijf hebben gehad gaan minder zoeken. Zowel bij WWB'ers als bij WW'ers was er geen duidelijke verandering in het zoekgedrag door een training werkvaardigheden en hulp bij niet-werkgerelateerde problemen.

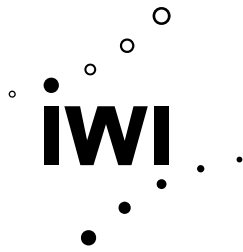
Gemiddeld zoekt een WW'er in het eerste halfjaar 7,7 uur per week naar werk en in het tweede halfjaar 6,3 uur³. Als een WW'er alle bovengenoemde vormen van ondersteuning krijgt, zoekt hij in het eerste halfjaar 1,2 uur per week meer naar werk dan een persoon die alleen ondersteuning in de vorm van contacten over werk heeft gekregen. In het tweede halfjaar besteedt een WW'er die alle bovengenoemde vormen van hulp ontvangt 3,6 uur per week meer aan het zoeken naar werk dan iemand die alleen advies over werk zoeken heeft gekregen.

WWB'ers besteden minder uren per week aan het zoeken van een baan. In het eerste halfjaar zoeken zij gemiddeld 3,2 uur en in het tweede halfjaar gemiddeld 1,9 uur per week. Dat het aantal uur zoeken zoveel lager ligt dan bij WW'ers komt voornamelijk doordat er veel minder WWB'ers naar werk zoeken. Een WWB'ers die alle vormen van ondersteuning krijgt, zoekt in het eerste halfjaar gemiddeld 2,9 uur meer naar werk dan een WWB'er die alleen advies over werk zoeken heeft gekregen.

1.2 Onderzoeksaanpak

De gegevens van het in dit rapport gepresenteerde onderzoek zijn verkregen door middel van beantwoording van verschillende schriftelijke vragenlijsten door een panel van respondenten die een WW- of WWB-uitkering hebben aangevraagd. Er is een steekproef getrokken uit het CWI-bestand van burgers die in maart of april 2006 een WW- of WWB-uitkering hebben aangevraagd. In de onderzoeksperiode van dit rapport, het eerste jaar na aanvraag, hebben burgers drie vragenlijsten ingevuld. De eerste vragenlijst gaat over de periode tot aan de beslissing

³ Voor mensen die hebben aangegeven niet naar werk te zoeken wordt gerekend dat ze 0 uur naar werk zoeken.

over de aanvraag. De tweede vragenlijst gaat over de tijd tussen de beslissing en zes maanden na de aanvraag. De derde periode gaat over de periode tussen de zevende en de twaalfde maand na de uitkeringsaanvraag, dus over het tweede halfjaar van het eerste jaar. Deze onderzoeksopzet maakt het mogelijk om uitkeringsgerechtigden en de ondersteuning die zij van de organisaties krijgen door de tijd heen te volgen.

Het onderzoek is gebaseerd op informatie die de burgers zelf geven. Het gaat hierbij zowel om informatie over eigen gedrag van de burger als over handelingen door de organisaties. Er is voornamelijk gevraagd naar uitspraken over feiten maar hier en daar zijn ook belevingsuitspraken gebruikt.

2 Ondersteuning van WW'ers

De keten voor werk en inkomen streeft naar een sluitende aanpak. Dit houdt in dat alle werklozen binnen een jaar na het toekennen van de uitkering ondersteuning moeten krijgen bij het zoeken naar werk. Het doel van de sluitende aanpak is het voorkomen van langdurige werkloosheid door iedereen een passend aanbod te doen. Dit kan een re-integratietraject zijn, maar ook gesprekken met een re-integratiecoach of ondersteuning bij niet-werkgerelateerde problemen.

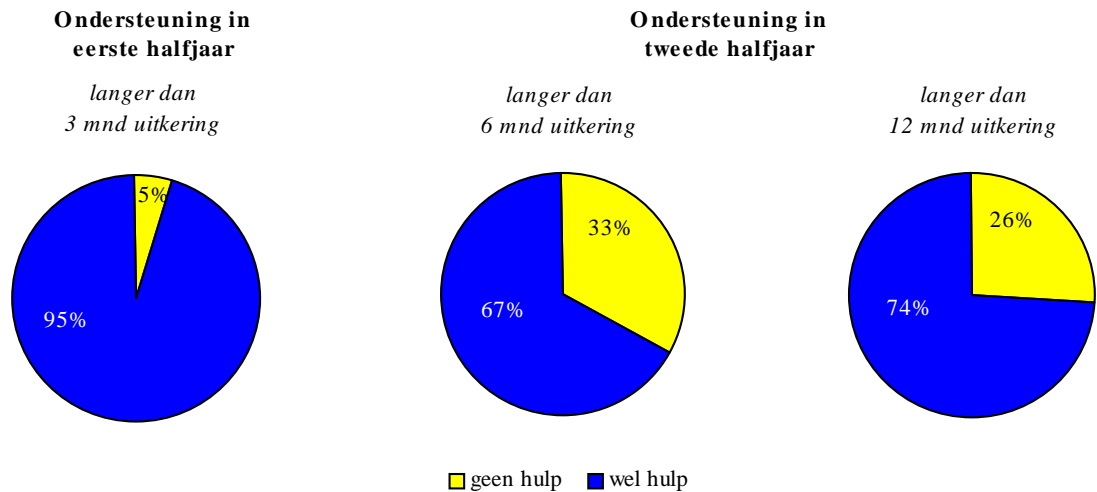
Uit dit onderzoek komt naar voren dat zo goed als alle WW'ers (97 procent van de WW'ers die langer dan zes maanden WW ontvangen) binnen een jaar een vorm van ondersteuning krijgen.

2.1 Vooral in de eerste zes maanden

CWI en UWV bieden vooral in het eerste halfjaar na de uitkeringsaanvraag ondersteuning bij het zoeken naar werk. Figuur 1 geeft voor het eerste halfjaar en tweede halfjaar na de uitkeringsaanvraag weer of WW'ers van de organisaties ondersteuning bij het zoeken naar werk hebben ontvangen. Voor het eerste halfjaar gaat het om WW'ers die langer dan drie maanden een uitkering ontvangen en voor het tweede halfjaar om WW'ers die na zes respectievelijk twaalf maanden nog WW ontvangen.

In het eerste halfjaar krijgt 95 procent van de WW'ers een vorm van ondersteuning. In het tweede halfjaar ontvangen minder WW'ers ondersteuning. Van de WW'ers die na zes maanden nog een uitkering ontvangen, heeft tweederde hulp gekregen. Hiervan stroomt een deel in het tweede halfjaar uit, bijvoorbeeld vanwege werkhervatting of einde uitkering. Van de groep die langer dan twaalf maanden een uitkering heeft, ontvangt driekwart in het tweede halfjaar ondersteuning. Een aanzienlijke groep mensen die in het eerste jaar na de uitkeringsaanvraag geen werk vinden, krijgt in het tweede halfjaar geen ondersteuning meer (33 procent respectievelijk 26 procent).

Figuur 1
Geboden ondersteuning WW'ers in het eerste en tweede halfjaar na de uitkeringsaanvraag

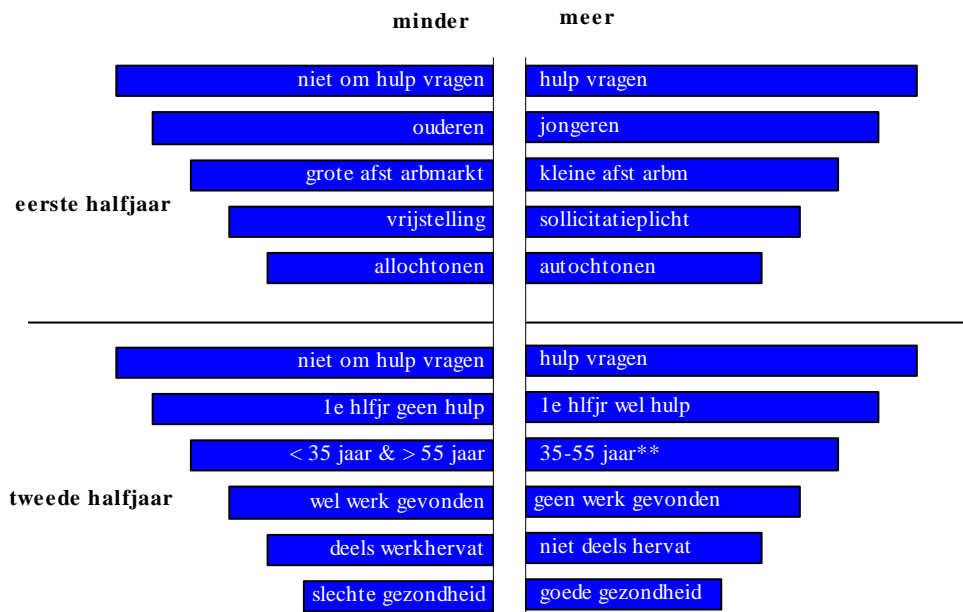
Bron: IWI; cliëntenquête

2.2 Kansrijkere cliënten eerder geholpen

Het blijkt dat de organisaties vaker ondersteuning bieden aan uitkeringsgerechtigden met betere kansen op de arbeidsmarkt. Figuur 2 geeft het verband tussen een aantal achtergrondkenmerken en het al dan niet ondersteuning ontvangen bij het zoeken naar werk. Hoe groter de staaf, hoe sterker het verband.

De figuur laat zien dat ouderen, mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt en allochtonen minder ondersteuning krijgen. In het tweede halfjaar is het effect van leeftijd niet-lineair. De leeftijdscategorie 35 tot 55 jaar krijgt de meeste hulp. De WW'ers onder de 35 jaar en ouder dan 55 jaar krijgen minder hulp. Ook (gedeeltelijk) werk hervatten heeft een negatief effect op het ontvangen van ondersteuning. Dit laatste is niet verwonderlijk: UWV en CWI geven geen ondersteuning meer aan mensen die weer aan het werk zijn. WW'ers die zelf om hulp vragen, sollicitatieplichtig zijn, in het eerste halfjaar ondersteuning hebben gekregen en mensen met een goede gezondheid krijgen vaker ondersteuning bij het zoeken naar werk.

Figuur 2
Welke WW'ers krijgen vaker ondersteuning bij het zoeken naar werk?*

* De lengte van de staven staat voor de relatieve grootte van het effect. De langste staaf is het grootste effect en de kortste het kleinste.

** Het verband van leeftijd met het krijgen van ondersteuning is hier weergegeven als een negatief en een positief verband omdat het verband niet lineair is. Dit wil zeggen dat de leeftijdscategorie 35 tot 55 jaar de meeste hulp krijgt. De WW'ers onder de 35 jaar en ouder dan 55 jaar krijgen minder hulp.

Bron: IWI; cliëntenquête

Overdracht

Dat mensen met een grotere afstand tot de arbeidsmarkt minder hulp ontvangen is deels te verklaren door het ontbreken van of een (te) late overdracht van CWI aan UWV. Voor de WW'ers uit het onderzoek is nagegaan of en wanneer zij door CWI aan UWV zijn overgedragen. Van de respondenten die langer dan zes maanden een uitkering ontvangen, is van 6 procent geen overdrachtsinformatie bekend bij zowel CWI als UWV. Daarnaast heeft bij 26 procent van de respondenten CWI wel overdrachtsinformatie en UWV niet, bij 13 procent is dit net andersom. Uit deze analyse blijkt dat de groep WW'ers waarvan geen overdrachtsinformatie bekend is bij UWV, in het tweede halfjaar minder hulp krijgt. Bovendien blijkt dat van mensen met een (zeer) grote afstand tot de arbeidsmarkt vaker geen overdrachtsinformatie bekend is bij CWI en/of UWV. Indien er wel overdrachtsinformatie bekend is bij beide organisaties, wordt een ruime meerderheid van de mensen met een matige tot zeer grote afstand tot de arbeidsmarkt op tijd overgedragen.

Het is niet zo dat iedereen waarvan UWV geen overdrachtsinformatie heeft, geen ondersteuning gekregen heeft. Als bij UWV overdrachtsinformatie ontbreekt, ontvangt toch nog de helft

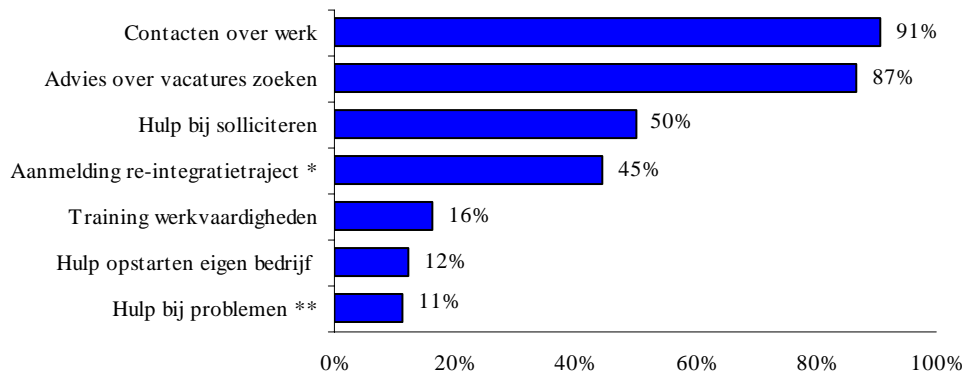
wel hulp. Het ontbreken van de overdrachtsinformatie bij UWV vormt slechts een deel van de verklaring waarom WW'ers geen hulp hebben gekregen.

2.3 Veel gesprekken, weinig training

Figuur 3 bevat de verschillende vormen van ondersteuning die WW'ers gedurende het gehele eerste jaar hebben ontvangen. Het gaat hier burgers die langer dan zes maanden een uitkering ontvangen. De figuur laat zien dat de organisaties vooral lichte vormen van ondersteuning aanbiedt zoals advies over vacatures zoeken en contacten over werk. Meer intensieve vormen van ondersteuning zoals een re-integratietraject of een training, ontvangen WW'ers minder vaak. Krap de helft is gedurende het eerste jaar aangemeld voor een re-integratietraject en een op de zeven heeft een training werkvaardigheden ontvangen.

Figuur 3

Vormen van ondersteuning in het eerste jaar na aanvraag van de uitkering

*) aangenomen is dat trajecten die in het eerste halfjaar starten doorlopen in tweede halfjaar

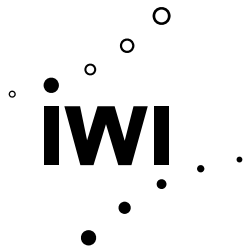
***) alleen beantwoord door mensen die aangeven problemen te hebben

Bron: IWI; cliëntenquête

Uit het onderzoek blijkt bovendien dat de minder kansrijke groepen over het algemeen minder ondersteuning krijgen. Ook deze groepen krijgen vooral ondersteuning in de vorm van gesprekken en niet in de vorm van training werkvaardigheden of hulp bij niet-werkgerelateerde problemen.

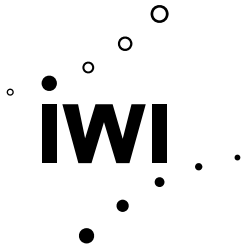
2.4 Conclusie WW

In het eerste jaar na de uitvoeringsaanvraag hebben zo goed als alle WW'ers een vorm van ondersteuning gekregen. Het gaat vooral om ondersteuning in de vorm van gesprekken. Re-integratietrajecten, trainingen en hulp bij niet-werkgerelateerde problemen zetten de organisaties minder in.

Het zwaartepunt van de ondersteuning ligt in het eerste halfjaar. In het tweede halfjaar is er een aanzienlijk aantal WW'ers dat geen ondersteuning heeft gekregen. Bovendien constateert de inspectie dat deze ondersteuning vooral gaat naar de kansrijkere groepen. Ouderen, mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt, met een slechte gezondheid en mensen die niet om hulp vragen krijgen minder vaak ondersteuning bij het zoeken naar werk. Ook geldt dat deze groepen niet andere vormen van ondersteuning ontvangen zoals training van werkvaardigheden en hulp bij niet-werkgerelateerde problemen.

Dat een grote groep WW'ers in het tweede halfjaar geen hulp krijgt, lijkt deels een gevolg te zijn van problemen bij de overdracht. Voor een deel van de WW'ers heeft UWV geen overdrachtsinformatie en CWI wel. Deze groep ontvangt minder hulp dan de groep waarvan UWV wel overdrachtsinformatie heeft.

3 Ondersteuning van WWB'ers

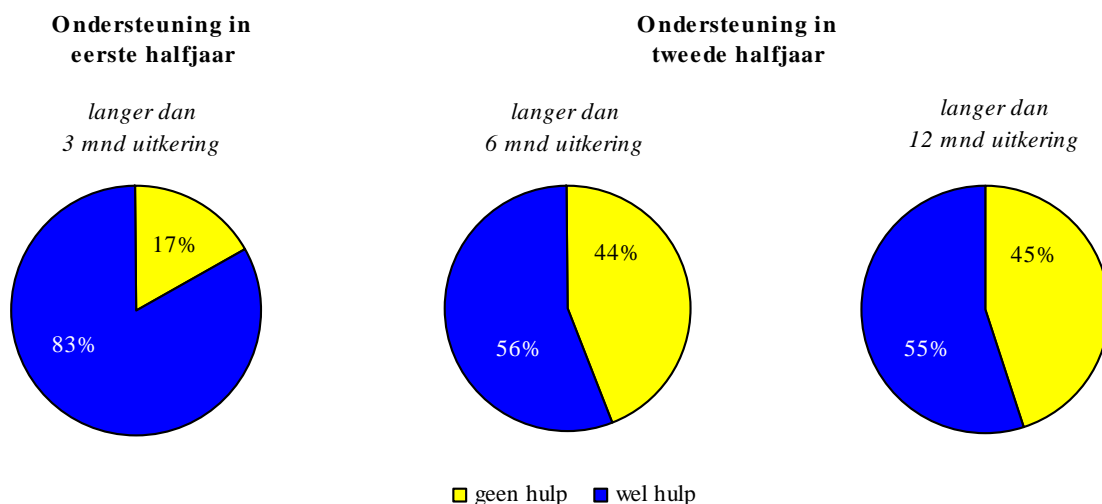
Ook bij de WWB beoogt de keten alle werklozen in de eerste twaalf maanden een aanbod te doen om langdurige uitkeringsafhankelijkheid te voorkomen. Op basis van dit onderzoek constateert de inspectie dat het leeuwendeel van de WWB'ers (88 procent) die langer dan zes maanden een uitkering ontvangen gedurende het eerste jaar een vorm van ondersteuning krijgt.

3.1 Vooral in de eerste zes maanden

Figuur 4 geeft voor het eerste en tweede halfjaar weer hoeveel WWB'ers hulp hebben ontvangen van de keten. Het gaat om drie groepen WWB'ers: voor het eerste halfjaar om mensen die meer dan drie maanden een uitkering ontvangen en voor het tweede halfjaar om die WWB'ers die na zes en na twaalf maanden nog in de WWB zitten. In het eerste halfjaar heeft 83 procent van de WWB'ers ondersteuning gekregen bij het zoeken naar werk. In het tweede halfjaar biedt de keten aan minder mensen ondersteuning. Voor zowel de WWB'ers die meer dan zes maanden als die meer dan twaalf maanden een uitkering ontvangen, geldt dat ongeveer de helft een vorm van ondersteuning heeft gekregen. Een zeer grote groep WWB'ers die in de loop van het eerste jaar na de uitkeringsaanvraag geen werk hebben gevonden, krijgt in de tweede helft van dat jaar geen ondersteuning meer bij het zoeken naar werk (44 procent en 45 procent).

Figuur 4

Geboden ondersteuning WWB'ers in het eerste en tweede halfjaar na de uitkeringsaanvraag

Bron: IWI; cliëntenquête

3.2 Niet alle WWB'ers krijgen evenveel ondersteuning

Ook bij de WWB bieden de organisaties niet alle groepen WWB'ers evenveel ondersteuning. Figuur 5 geeft aan welke groepen meer of minder ondersteuning krijgen bij het zoeken naar werk. Mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt en ouderen krijgen minder hulp. Voor het eerste halfjaar is het effect van leeftijd niet lineair. De groep onder de 25 jaar krijgt minder ondersteuning dan de leeftijdscategorie 25 tot 35 jaar. Vanaf die leeftijd neemt de mate waarin een leeftijdsgroep ondersteuning krijgt, af. Ook WWB'ers die het werk hebben hervat, maar daarnaast nog een uitkering ontvangen, krijgen minder ondersteuning. WWB'ers die om hulp vragen en mannen krijgen vaker ondersteuning.

Niet-werkgerelateerde problemen, zoals gezondheids- en verslavingsproblemen kunnen een belemmering vormen bij het zoeken naar werk. De organisaties hebben aandacht voor een specifieke groep WWB'ers met niet-werkgerelateerde problemen, zoals gezondheidsproblemen en schuldenproblemen. De groep WWB'ers met niet-werkgerelateerde problemen ontvangt vaker ondersteuning.

Figuur 5

Welke WWB'ers krijgen vaker ondersteuning bij het zoeken naar werk?*

* De lengte van de staven staat voor de relatieve grootte van het effect. De langste staaf is het grootste effect en de kortste het kleinste.

** Het verband van leeftijd met het krijgen van ondersteuning is hier weergegeven als een negatief en een positief verband omdat het verband niet lineair is. Dit wil zeggen dat de leeftijdscategorie 25 tot 35 jaar de meeste hulp krijgt. WWB'ers onder de 25 jaar en ouder dan 35 jaar krijgen minder hulp.

Bron: IWI; cliëntenquête

Sollicitatieplicht

Tweederde van de WWB-respondenten geeft aan dat ze geen sollicitatieplicht hebben. De WWB'ers die een vrijstelling (denken te) hebben, blijken een grotere afstand tot de arbeidsmarkt en een slechtere gezondheid te hebben dan de sollicitatieplichtigen. Het grote aantal WWB'ers met een vrijstelling strookt niet met andere bronnen⁴ die constateren dat een kwart tot een derde van de WWB'ers vrijgesteld is van sollicitatieplicht.

Het verschil tussen deze bronnen en onderhavig onderzoek kan op twee manieren verklaard worden. Aan de ene kant blijkt uit eerder IWI-onderzoek⁵ dat verschillende registraties van de sollicitatieplicht niet overeenkomen. Het gevolg kan zijn dat het aantal vrijstellingen onderschat wordt. Aan de andere kant zou de communicatie over de sollicitatieplicht burgers niet effectief kunnen bereiken. Waarschijnlijk is het een combinatie van beiden. Aangezien de groep die wel een sollicitatieplicht ervaart, meer naar werk zoekt is er waarschijnlijk winst te behalen als de communicatie over de sollicitatieplicht verbetert.

3.3 Veel gesprekken, veel hulp bij niet-werkgerelateerde problemen, weinig training

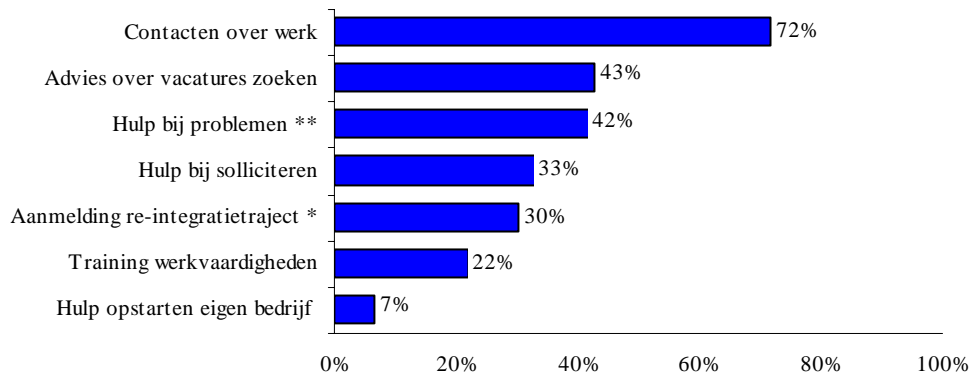
Om WWB'ers ondersteuning te bieden bij het zoeken naar werk hebben de organisaties verschillende instrumenten ter beschikking. Figuur 6 geeft weer welke vormen van ondersteuning WWB'ers die na zes maanden nog in een uitkeringsituatie zitten, ontvangen. In het eerste jaar na de uitkeringsaanvraag krijgen WWB'ers vooral lichte vormen van hulp zoals contacten over werk en advies bij vacatures zoeken. Daarnaast zetten CWI en gemeenten bij een redelijk groot aantal WWB'ers ondersteuning in voor niet-werkgerelateerde problemen. Re-integratietrajecten en trainingen worden minder ingezet.

---

⁴ IWI, In de bijstand en dan?, Divosa monitor 2006 en CBS-onderzoek iov SZW.

⁵ IWI, In de bijstand en dan?

Figuur 6
Welke vormen van hulp hebben WWB'ers in het gehele eerste jaar ontvangen⁶

*) aangenomen is dat trajecten die in het eerste halfjaar starten doorlopen in tweede halfjaar.
**) alleen beantwoord door mensen die aangeven problemen te hebben

Bron: IWI; cliëntenquête

3.4 Conclusie WWB

CWI en gemeentelijke sociale diensten bieden een groot deel van de bijstandgerechtigden in het eerste jaar ondersteuning bij het zoeken naar werk. Veel van deze ondersteuning wordt in het eerste halfjaar na de uitkeringsaanvraag geboden. In het tweede halfjaar krijgt iets meer dan de helft van de WWB'ers nog ondersteuning.

Niet alle WWB'ers krijgen evenveel ondersteuning. Ouderen en mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt krijgen minder ondersteuning. Terwijl mensen die om hulp vragen en mensen met niet-werkgerelateerde problemen vaker hulp krijgen.

Veel WWB'ers in dit onderzoek hebben aangegeven dat ze geen sollicitatieplicht ervaren. Dit aandeel ligt hoger dan uit andere bronnen blijkt. Uit het onderzoek van de inspectie blijkt dat mensen die wel een sollicitatieplicht ervaren intensiever naar werk zoeken. De inspectie ziet mogelijkheden om door de communicatie over de sollicitatieplicht het zoekgedrag van WWB'ers te stimuleren.

⁶ In het tweede halfjaar is op verzoek van UWV het onderwerp 'contacten met de organisaties over werk' op een andere manier uitgevraagd. In plaats van een vraag over het aantal contacten is gevraagd naar begeleiding bij werk zoeken. Mogelijk dat een deel van de respondenten de contacten met de organisaties niet opvat als begeleiding en daardoor aangeeft geen contacten met de organisaties te hebben gehad.

Het gaat vooral om lichte vormen van ondersteuning zoals gesprekken over werk. Daarnaast zetten de gemeenten bij een groot aantal WWB'ers ondersteuning voor niet-werkgerelateerde problemen in. Re-integratietrajecten en trainingen komen minder voor.

4 Innovatie en ontwikkeling in de aanpak van 'kwetsbare' groepen

Het stelsel voor werk en inkomen biedt vrijwel iedereen ondersteuning bij het zoeken naar werk. Maar in de tweede helft van het jaar is er een groep die minder ondersteund wordt, terwijl zij er tot op dat moment niet in geslaagd zijn werk te vinden. Daar komt bij dat het ook nog relatief vaak gaat om die groepen die toch al kwetsbaar zijn op de arbeidsmarkt, zoals mensen met een slechte gezondheid, mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt en ouderen.

Het selectief inzetten van mensen en middelen op de re-integratiemarkt moet erop gericht zijn burgers die ondersteuning te bieden die nodig is om hen weer aan het werk te krijgen. Bij grote groepen cliënten betekent dit het inzetten van sollicitatieondersteuning en bemiddelingsactiviteiten. Groepen cliënten voor wie deze ondersteuning niet voldoet, vragen om meer innovatieve benaderingen op de arbeidsmarkt. De praktijk laat zien dat zulke initiatieven ook bestaan.

In december 2006 is bijvoorbeeld door CWI het project Talent 45-plus gestart. Daarvoor heeft CWI 300 extra adviseurs aangesteld. Oudere werklozen krijgen uitgebreide begeleiding bij het vinden van werk of het starten van een eigen bedrijf. Onder de paraplu van het project Talent 45-plus zijn veel verschillende pilots opgezet, bijvoorbeeld: speeddaten met werkgevers, informatie-ochtenden, netwerkbijeenkomsten, ondersteuning bij het starten als zelfstandig ondernemer, benaderen van werkgevers en onder de aandacht brengen van 45-plussers met een film. Uit een evaluatie van CWI blijkt dat het project Talent 45-plus heeft bijgedragen aan een daling van de werkloosheid onder 45-plussers⁷. Bovendien blijkt dat het project geleid heeft tot meer aandacht van werkgevers voor 45-plussers. Het project Talent 45-plus heeft volgens deze evaluatie in 2007 eraan bijgedragen dat 60.000 45-plussers aan een baan geholpen zijn.

In het gemeentelijk domein is de sociale dienst in Almelo eind 2004 gestart met het project Focus. Het project legt het accent op motivatie van klanten. Een persoonlijke aanpak moet mensen uit hun oude patronen breken. Daarbij zet de gemeente verschillende instrumenten in: bezoek aan sportschool, aandacht voor uiterlijke verzorging en intensieve coaching op gedrag, houding en presentatie. De aanpak in Almelo is succesvol gebleken. Ruim zeventig procent van de Focus deelnemers is weer aan het werk.

In 2007 is in Groningen het project 'Meedoen' gestart. Meedoen richt zich op mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt, met en zonder een arbeidsverplichting. Het doel van het project is mensen in beweging te krijgen. Via het project kunnen uitkeringsgerechtigden gedurende 6 maanden vrijwilligersactiviteiten doen bij maatschappelijke instellingen. Hier staat een premie van €300 en een scholingskrediet van €300 tegenover. In de zes maanden wordt zorgvuldig gekeken naar de vervolgstappen die na afloop gezet kunnen worden richting arbeidsmarkt.

⁷ Publicatie van 14 februari 2008.

Wat deze projecten laten zien is dat de organisaties actief zoeken naar wat werkt in het benaderen van burgers met een grotere afstand tot de arbeidsmarkt. Het gaat er daarbij om de belemmeringen en kansen van de cliënt centraal te stellen in het zoeken naar oplossingen. Ook deze klanten met een grote(re) afstand tot de arbeidsmarkt zijn te ondersteunen in hun streven naar economische zelfstandigheid.

Cliënten met een grotere afstand komen nog te weinig aan de slag

De inspectie signaleert dat het arbeidspotentieel van een vrij grote groep werkzoekenden op dit moment onderbenut blijft. De in dit onderzoek betrokken cliënten zijn nog geen deel van het ‘granieten’ bestand, maar dreigen daar op termijn wel toe te behoren. Een deel van de cliënten heeft al een grote afstand tot de arbeidsmarkt. In de huidige situatie lukt het nog niet om deze groep bij het arbeidsproces te betrekken. De inspectie is enthousiast over de innovatieve werkwijzen die op verschillende plekken ontwikkeld worden om juist de moeilijk bemiddelbare groepen (uiteindelijk) bij het arbeidsproces te betrekken. Het is van belang om deze initiatieven op hun effectiviteit te beoordelen en het lerend vermogen van de keten te versterken.

De organisaties blijken het moeilijk te vinden gezamenlijk met cliënten de juiste hulpvraag te formuleren en die effectief te beantwoorden. Het gaat met name om cliënten met belemmeringen ten aanzien van de arbeidsmarkt; bijvoorbeeld cliënten met een leeftijd boven de 45 en een mindere gezondheid. De organisaties en de werkzoekende burgers staan hierdoor soms onbedoeld met de rug naar elkaar. Om iedereen - ook burgers met een grote afstand tot de arbeidsmarkt - te betrekken bij het arbeidsproces is het van belang dat de uitvoering op de goede manier selectief is bij het inzetten van mensen en middelen. Dit vraagt om inzicht in de effectiviteit van ondersteuningsvormen voor specifieke groepen.

Een niet optimale overdracht van werkzoekenden van CWI naar UWV verklaart voor een deel dat sommige werkzoekende WW’ers met een grote afstand tot de arbeidsmarkt niet de ondersteuning krijgen die zij nodig hebben. Deze problemen heeft de inspectie ook in het rapport “De gevolgen van selectie bij re-integratietrajecten voor WW-gerechtigden” uit 2005 geconstateerd, waarna de ketenpartijen veel aandacht besteed hebben aan verbetering. Het probleem is echter niet opgelost. Het is van belang dat de ketenpartijen afspraken maken om de overdracht te verbeteren. De geplande fusie tussen CWI en UWV en de intensievere samenwerking met gemeenten kan mogelijkheden bieden voor het oplossen van overdrachtsproblemen en voor het benutten van het arbeidspotentieel van minder kansrijke cliënten.

De resultaten van dit onderzoek zijn in het Algemeen Keten Overleg (AKO) besproken. De ketenpartners hebben daar aangegeven dat de geconstateerde problemen vragen om een selectieve inzet van mensen en middelen. Hierdoor kan de uitvoering individueel maatwerk leveren. Met de inspectie komt het AKO tot de conclusie dat de uitkomsten van dit onderzoek de urgentie van het ontwikkelen van integrale dienstverlening onderstrepen. Integrale dienstverlening biedt voor groepen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt de mogelijkheid de samenwerking tussen de organisaties onderling en met partijen buiten de keten zo vorm te geven dat zo weinig mogelijk mensen blijvend aan de kant komen te staan.

5 Reacties organisaties

UWV en CWI geven in hun reactie aan dat zij hun re-integratiedoelstellingen ruimschoots hebben gehaald. UWV en CWI onderschrijven de urgentie van dienstverlening op maat en verwachten dat integrale dienstverlening hieraan een bijdrage kan leveren. Mensen en middelen moeten selectief worden ingezet. CWI en UWV vinden dat daarvoor inzicht in de effectiviteit van ondersteuning noodzakelijk is.

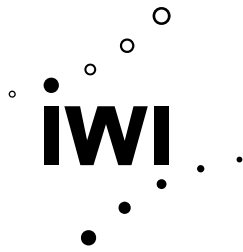
Naast het selectief inzetten van mensen en middelen zien UWV en CWI dat instrumenten van andere partijen nodig kunnen zijn bij re-integratie. Het gaat daarbij om samenwerking binnen de keten van werk en inkomen, maar ook met de regionale actoren zoals onderwijs, werkgevers en zorg daaromheen. Tevens verwachten UWV en CWI dat door het verder ontwikkelen van integrale dienstverlening de in het rapport beschreven overdrachtsproblematiek opgelost kan worden.

UWV en CWI geven aan dat afgelopen jaar 93 procent van de werkzoekenden een vorm van begeleiding heeft ontvangen of in ieder geval een gesprek dat moet leiden tot begeleiding van UWV (de re-integratieaanbodquote). De inspectie constateert echter dat 26 procent van de WW'ers die na een jaar nog geen werk heeft gevonden, aangeeft dat zij in het tweede halfjaar geen ondersteuning heeft ontvangen. UWV en CWI vinden dit een belangrijk verschil dat zij nader willen onderzoeken.

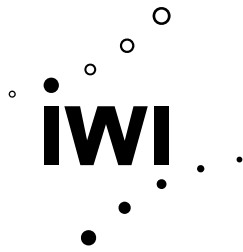
Reactie IWI

De inspectie heeft veel waardering voor de inzet van UWV en CWI om de ondersteuning van uitkeringsgerechtigden te verbeteren, onder andere door het ontwikkelen van integrale dienstverlening. De ervaringen van burgers zijn belangrijke graadmeters voor de kwaliteit van de ondersteuning en de inspectie vindt het daarom erg goed dat de resultaten van dit onderzoek gebruikt zullen worden om de dienstverlening verder te verbeteren.

UWV en CWI wijten de verschillen tussen de re-integratieaanbodquote van UWV en de cijfers van de inspectie aan een verschil tussen de beleving van de cliënt en de registratie van UWV. Dat is waarschijnlijk een deel van de verklaring. Het gaat echter ook om een definitieverschil. Het is aannemelijk dat vooral mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt in het eerste halfjaar een vorm van ondersteuning krijgen, waar geen vervolg aan wordt gegeven in het tweede halfjaar. Zij komen wel in de re-integratieaanbodquote van UWV (die betrekking op het gehele eerste jaar) terug, maar niet in de 26 procent uit het onderzoek van de inspectie omdat dit cijfer betrekking heeft op ondersteuning in het tweede halfjaar.

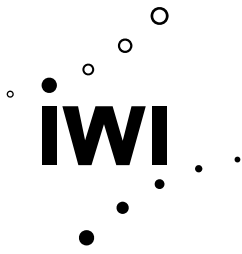

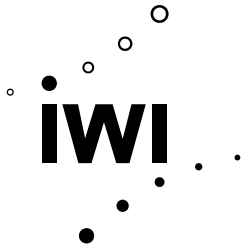
De inspectie wil benadrukken dat er een groep burgers is die minder ondersteund wordt, terwijl zij er nog niet in geslaagd zijn werk te vinden. Daar komt bij dat het ook nog relatief vaak gaat om die groepen die toch al kwetsbaar zijn op de arbeidsmarkt. De kans is hiermee groot dat zij niet uit de uitkering uitstromen maar blijvend aan de kant komen te staan.

Lijst van afkortingen

CWI	Centrum voor Werk en Inkomen
IWI	Inspectie Werk en Inkomen
UWV	Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen
WW	Werkloosheidswet
WWB	Wet werk en bijstand

Bijlage

Reactie UWV en CWI

Postbus, 1040 HG Amsterdam

Aan de Inspecteur-generaal van de
Inspectie Werk en Inkomen a.i.,
de heer drs. P.H.B. Pennekamp
Postbus 11563
2502 AN DEN HAAG

Datum

26 mei 2008

Van

mr. R.C. Eijer
T (020) 687 54 83
drs. J.P.M. van Straaten
T (020) 751 52 25

Ons kenmerk

SBK/76792

Uw kenmerk

2008/1093

Pagina

1 van 3

Onderwerp

Conceptrapport Het eerste jaar

Geachte heer Pennekamp,

Met de brief van 28 april 2008 heeft de inspectie ons geïnformeerd over het conceptrapport "Het eerste jaar". Hierbij doen wij u onze gezamenlijke reactie op het conceptrapport toekomen.

Alvorens in te gaan op de conclusies van het concept rapport willen wij u het volgende melden.

In totaal hebben we als UWV in 2007 bijna 52.000 klanten aan het werk geholpen, waarvan ruim 10.500 arbeidsongeschikten en ruim 41.000 werkloze klanten. Hiermee hebben we 10.000 klanten meer gere-integreerd dan onze doelstelling. CWI heeft in 2007, voorafgaand aan de re-integratie-inspanningen van UWV, maar liefst 106.000 werkzoekenden (streefwaarde was 95.000) op vacatures geplaatst en daarnaast instrumenten beschikbaar gesteld waarmee werkzoekenden en werkgevers met elkaar in contact konden komen, wat ook in veel gevallen heeft geleid tot werkfinding door de werkzoekende.

Nadat een uitkeringsgerechtigde WW ondersteuning heeft gehad van CWI en binnen zes maanden na zijn eerste uitkeringsdag nog geen werk heeft hervat, neemt de re-integratiecoach van UWV de begeleiding over. Afhankelijk van de afstand tot de arbeidsmarkt neemt de re-integratiecoach de klant eerder in begeleiding. In 2007 was het de bedoeling dat 90% van het aantal klanten dat één jaar uitkering ontvangt, een aanbod van de re-integratiecoach heeft gekregen; met een score van 93% hebben wij die doelstelling gehaald.

Door de gunstige ontwikkelingen op de arbeidsmarkt is het aantal klanten met een grote afstand tot de arbeidsmarkt relatief toegenomen. Wij hebben hen in 2007 gerichte ondersteuning geboden om aan de slag te komen. In 2008 zetten wij de intensieve en op de klant toegesneden aanpak met de inzet van onze re-integratiecoaches voort. Met het nieuwe inkoopkader bieden we de klant meer maatwerk en een grotere keuzemogelijkheid om zelf invulling te geven aan de re-integratie.

De inspectie constateert dat van de werkzoekenden die na twaalf maanden nog een uitkering WW ontvangen en geen werk hebben gevonden, 26% geen enkele vorm van hulp of

begeleiding heeft ontvangen in het tweede halfjaar van de uitkering. Dit spoort niet met onze re-integratieaanbodquote, die aangeeft dat 93% van de werkzoekenden na 12 maanden WW (een eerste vorm van) begeleiding heeft ontvangen van UWV of tenminste een gesprek heeft gehad dat moet leiden tot begeleiding. De door de inspectie geconstateerde 26% is gebaseerd op de perceptie van de werkzoekende cliënten. De re-integratieaanbodquote is gebaseerd op UWV registratie die gevoed wordt door informatie afkomstig van de re-integratiecoaches. Kennelijk is er een verschil tussen de beleving van de cliënt en de registratie door UWV. Wij achten dit belangrijke informatie die wij graag nader willen onderzoeken. Een mogelijkheid hiervoor is van de werkzoekenden die aangeven geen enkele vorm van hulp of begeleiding te hebben ontvangen in het tweede halfjaar van de uitkering na te gaan of en op welke wijze deze cliënten zijn geregistreerd bij UWV en of zij volgens UWV registratie (een eerste vorm van) begeleiding hebben ontvangen. Informatie die hieruit naar boven komt kan mogelijk input zijn om de communicatie naar de werkzoekende cliënt te verbeteren.

De inspectie constateert dat het arbeidspotentieel van een vrij grote groep werkzoekenden onderbenut blijft. Cliënten met een grotere afstand tot de arbeidsmarkt komen nog te weinig aan de slag. Oudere werkzoekenden van 55 jaar en ouder krijgen minder hulp dan cliënten in andere leeftijdsgroepen. Werkzoekenden met een grote afstand tot de arbeidsmarkt zijn echter geen homogene groep. Er is een aanzienlijke differentiatie, zo omvat deze groep onder meer arbeidsgehandicapten, ouderen met goede (pensioen)voorzieningen (en als gevolg daarvan mogelijk een geringere motivatie tot werkhervatting) en werkzoekenden met slechts een kortdurend recht op WW. Bij begeleiding blijkt het van belang selectief om te gaan met de inzet van (schaarse) mensen en middelen. Aan de hand van een professionele diagnose moet steeds een afweging worden gemaakt tussen efficiëntie en effectiviteit van deze inzet. Niet iedere werkzoekende heeft evenveel hulp nodig of dezelfde hulp. Dit betekent dat een goede selectie en diagnose van personen en instrumenten nodig is om vast te kunnen stellen wie wat nodig heeft en wat het potentiële effect van de hulp kan zijn. Dit betekent ook dat we voor bepaalde klanten slechts beperkte inspanningen zullen plegen als uit het professioneel oordeel van de re-integratiecoach blijkt dat we voor deze klanten, gezien het huidige beschikbare instrumentarium, niet of nauwelijks mogelijkheden zien om weer aan het werk te komen. Er wordt gekeken naar wat het hoogst haalbare is voor de klant.

Wij sluiten ons daarom ook aan bij de conclusie van de inspectie dat mensen en middelen selectief moeten worden ingezet en dat daarvoor inzicht in de effectiviteit van ondersteuning onontbeerlijk is. Door ons uitgevoerd onderzoek naar de effectiviteit van re-integratie laat ook zien dat een gerichte inzet van middelen het meeste effect sorteert. Uit oogpunt van deze effectiviteit is het daarom niet nuttig voor iedere werkzoekende met een grote afstand tot de arbeidsmarkt begeleiding in te zetten.

De inspectie constateert dat de organisaties het moeilijk vinden gezamenlijk met cliënten de juiste hulpvraag te formuleren en die effectief te beantwoorden. Uit het rapport wordt niet helder waarop deze constatering van de onderzoekers is gebaseerd. Deze constatering kan echter wel het geval zijn en het is zaak om dan selectief te zijn bij het inzetten van mensen

en middelen. Het komt ons voor dat de hulpvraag in die situaties zodanig is dat ook instrumenten van andere partijen nodig kunnen zijn om oplossingen te bieden. Het betrekken van andere partijen (onderwijs, werkgevers, zorg) bij de re-integratie kan in die situaties wellicht uitkomst bieden. Het is niet altijd zinvol om alleen van de eigen instrumenten te verwachten dat die een oplossing kunnen bieden.

Het rapport onderstreept de urgentie van dienstverlening op maat. Door maatwerk (naar inhoud en tijdsplan) toe te passen kan worden voorkomen dat re-integratie-inzet en behoefte aan ondersteuning uiteen lopen. Op dit punt verwachten wij veel van het werken volgens de principes van de integrale dienstverlening die immers ook dienstverlening op maat als uitgangspunt nemen. Door steeds meer te gaan werken volgens de uitgangspunten van integrale dienstverlening verwachten wij dat ook de overdrachtsproblematiek die in het rapport wordt beschreven tot het verleden zal gaan behoren. Per 1 januari 2009 zal met de Wet Stimulering arbeidsparticipatie (STAP) het re-integratie-instrumentarium voor onze cliënten met een grotere afstand tot de arbeidsmarkt worden uitgebreid met (de brede inzet van) loonkostensubsidie en Participatieplaatsen.

Wij vertrouwen erop u hiermee te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

Centrale organisatie werk en inkomen

drs. R. de Groot
Voorzitter Raad van bestuur

Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen

dr. J.M. Linthorst
Voorzitter Raad van bestuur

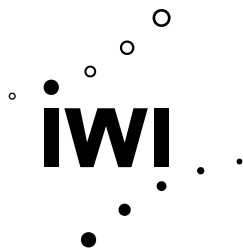
Publicaties Inspectie Werk en Inkomen

2008

- R08/07 Het eerste jaar
Ondersteuning van burgers in het stelsel voor werk en inkomen
- R08/06 Stap voor stap door de keten
Dienstverlening aan doorlopers WW/WWB
- Jaarverslag 2007
- R08/05 De weg naar (maat)werk
Onderzoek in de regio Oost naar de voorwaarden waaronder de activering van werklozen in de WW tot stand komt
- R08/04 UWV en Walvis
Zevende rapportage
- R08/03 Oog voor veiligheid
Vervolgonderzoek kwaliteit uitvoering kraankeuringen
- R08/02 Invoering Wia
Rapport over implementatie Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen
- R08/01 Handhaven door certificeren
Een onderzoek naar het functioneren van certificerende instellingen op het terrein van asbestverwijdering

2007

- R07/27 Veilig werken onder water
Certificatie bij duikarbeid
- R07/26 Handhaven met beleid
Gemeentelijke handhaving Wet kinderopvang
- R07/25 Matchen van vraag en aanbod op de arbeidsmarkt
Een onderzoek naar de samenwerking van SUWI-partners op het terrein van werkgeversbenadering
- R07/24 Zaak van belang
Begeleiding door UWV, CWI en gemeenten van uitkeringsgerechtigden die willen starten met een eigen bedrijf
- R07/23 Gemeentelijke afdoening, de laatste schakel in de handavingsketen
- R07/22 Bescherming bepaald
Certificering in het werkveld 'Persoonlijke beschermingsmiddelen'
- R07/21 Jaarverantwoording toezicht en handhaving Wet kinderopvang door gemeenten 2006
- R07/20 Uitvoering Wet sociale werkvoorziening 2006
- R07/19 Goed geplaatst

- Onderzoek naar plaatsingsbeleid en wachtlijstproblematiek Wet sociale werkvoorziening
- R07/18 Uitvoering van re-integratietrajecten door UWV
Invloed van WW-cliënten en maatwerk bij re-integratie
- R07/17 Samen onder één dak
Een gezamenlijk onderzoek van CBP en IWI naar het gebruik van persoonsgegevens in zes lokale samenwerkingsverbanden
- R07/16 Bijstand en vermogen
Onderzoek naar de vaststelling van het vermogen voor de Wet werk en bijstand
- R07/15 Buiten spelen
Onderzoek naar toezicht en handhaving op buitenruimten bij locaties kinderopvang
- R07/14 Wajong en werk
Onderzoek naar de arbeidsparticipatie van jonggehandicapten
- R07/13 Vroegmelders
Dienstverlening van CWI en UWV aan werknemers die werkloos dreigen te worden
- R07/12 Vallen en opstaan
Onderzoek naar de gemeentelijke invulling van de verantwoordelijkheid voor het eerstelijnstoezicht op de kinderopvang
- R07/11 De Sociale Verzekeringsbank op weg naar 2010
Het verandertraject SVB Tien in het eerste jaar 2006
- R07/10 Doorstart voor de schooluitvaller
Onderzoek naar de dienstverlening van CWI en sociale diensten aan voortijdige schoolverlaters
- Jaarplan 2008
- R07/09 De tweede stap
Vervolgonderzoek op het rapport 'De eerste stappen'
Implementatie eerstelijnstoezicht op Wet kinderopvang door gemeenten in 2006
- R07/08 Jaarverantwoording toezicht en handhaving Wet kinderopvang door gemeenten 2005
Landelijk beeld van het eerste uitvoeringsjaar
- Jaarverslag 2006
- R07/07 Uitvoering Wet werk en bijstand 2005
- R07/06 In de bijstand, en dan
Wat gemeenten doen aan activering van pas ingestroomde bijstandsccliënten
- R07/05 Uitvoering Wet sociale werkvoorziening 2005
- R07/04 Rondom machines
Certificering in het werkveld 'EG-richtlijn machines'
- R07/03 De waarde van vasthoudendheid
Integriteitszorg bij certificatie- en keuringsinstellingen
- R07/02 Betrokken bij kwaliteit
Borging deskundigheid bij certificatie- en keuringsinstellingen
- R07/01 Samenwerking tussen CWI en UWV bij aanvragen voor een WW-uitkering

U kunt deze publicaties opvragen bij:

Inspectie Werk en Inkomen
Afdeling Strategie en communicatie

communicatie@iwiweb.nl
www.iwiweb.nl
Telefoon (070) 304 44 44
Fax (070) 304 44 45

Postbus 11563
2502 AN Den Haag